

συντονισμένα. Και ενώ πλησιάζουμε προς το 2021, οπότε θα εορτάσουμε τα 200 χρόνια από το [1821](#), η Ελληνική Επανάσταση διδάσκεται ελάχιστα ή καθόλου στα Πανεπιστήμιά μας.

Η αποδόμηση της Ιστορίας έχει τρεις εμφανείς στόχους:

A) Να ωραιοποιήσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία και να μάς κάνει να ξεχάσουμε τα εγκλήματα των Τούρκων ανά τους αιώνες. Υπακούοντας στο μορφωτικό πρωτόκολλο που υπέγραψαν οι Γ. Α. Παπανδρέου και Ισμαήλ Τζεμ και στην πρόσφατη συμφωνία του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα με τον Τούρκο ομόλογό του Νταβούτογλου, οι μεταμοντέρνοι ιστορικοί προσπαθούν να παρουσιάσουν την Οθωμανική Αυτοκρατορία σαν μία δήθεν πολυπολιτισμική κοινωνία όπου ζούσαν ... αρμονικά οι εθνικές και θρησκευτικές ομάδες. Για την Γενοκτονία των Ποντίων και Μικρασιατών χαρακτηριστική είναι η φράση της Μ. Ρεπούση περί «συνωστισμού» και η άρνηση του Νίκου Φίλη να χαρακτηρίσει τα γεγονότα ως Γενοκτονία.

Η αθώωση των Οθωμανών και των Νεοτούρκων για μαζικά εγκλήματα, ανασκολοπισμούς, βιαιούς εξισλαμισμούς, κεφαλικούς φόρους, καταδίκες Νεομαρτύρων, βάρβαρα βασανιστήρια και άλλα παρόμοια και η αμφισβήτηση της γενοκτονικής πολιτικής των Νεοτούρκων είναι μέσο για να αναγκασθούμε να αγαπήσουμε τη σημερινή Τουρκία και να πούμε: Αφού στο παρελθόν περνούσαμε καλά με τους Τούρκους, ας δεχθούμε και σήμερα να μοιράσουμε στα δύο τη Θράκη, το Αιγαίο και την Κύπρο.

Μεγάλη επίθεση εν προκειμένω δέχεται το [Κρυφό Σχολειό](#), διότι οι αποδομητές θέλουν να παρουσιάσουν τους Οθωμανούς ως δήθεν ανεκτικούς και προστάτες της ελληνικής παιδείας! Ευτυχώς στις πολλές ιστορικές πηγές για τον διωγμό της παιδείας μας από το 1430 έως και το 1912 και για την προσφορά της Εκκλησίας μας στην εκπαίδευση των ελληνοπαίδων ήλθε να προστεθεί το εξαιρετικό επιστημονικό πόνημα του Γεωργίου Κεκαυμένου «[Το Κρυφό Σχολειό: Το Χρονικό μιας ιστορίας](#)» (Εναλλακτικές Εκδόσεις). Τα 42 ντοκουμέντα του βιβλίου πείθουν τους καλόπιστους και αποστομώνουν τους κακόπιστους.

B) Ο δεύτερος στόχος είναι η άρνηση του εθνικού, μορφωτικού, κοινωνικού και απελευθερωτικού ρόλου της Ορθοδόξου Εκκλησίας και η αναγνώριση του Δυτικού Διαφωτισμού ως της πνευματικής μήτρας, η οποία γέννησε τον Νέο Ελληνισμό. Δεν υποτιμώ τον Διαφωτισμό και την πολιτική του έκφραση, τη Γαλλική Επανάσταση του 1789, αλλά είναι τεράστιο λάθος να θεωρούν ορισμένοι την Μεγάλη Ελληνική Επανάσταση ως γνήσιο τέκνο της Γαλλικής. Ο Διαφωτισμός είχε πολλά αντιχριστιανικά στοιχεία, η δε Γαλλική Επανάσταση κατεδίωξε τη Χριστιανική Πίστη και κατήργησε επί αρκετά χρόνια το Χριστιανικό Ημερολόγιο. Αντιθέτως η Ελληνική Επανάσταση του 1821 κηρύχθηκε από πιστούς Ορθοδόξους Χριστιανούς υπό την Εκκλησία, για την Ορθοδοξία, με τον Επίσκοπο και τον παπά να αγωνίζονται στην πρώτη γραμμή.

Οι φανατικοί οπαδοί του Δυτικού Διαφωτισμού παραγνωρίζουν την ανάπτυξη των επιστημών στην υπόδουλη Ελλάδα και την ύπαρξη πολλών επαναστατικών κινημάτων των Ελλήνων αμέσως μετά την Άλωση της Πόλης. Δεν περίμενε τον Δυτικό Διαφωτισμό για να διδάξει π.χ. Αστρονομία το 1710 ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Χρυσάνθος, ούτε περίμεναν τη Γαλλική Επανάσταση οι πρόγονοί μας, οι οποίοι είχαν ήδη οργανώσει δεκάδες επαναστατικά κινήματα. Οι αποδομητές της Ιστορίας υποτιμούν ή αγνοούν τη θυσία των Νεομαρτύρων και το κήρυγμα του Πατροκοσμά. Χωρίς, όμως, αυτές τις αγιασμένες μορφές, θα είχαμε τουρκέψει!

Γ) Ο τρίτος στόχος των αποδομητών είναι η πλήρης αμφισβήτηση της ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού. Θεωρούν ότι επί Τουρκοκρατίας δεν υπήρχε εθνική συνείδηση και ότι ήλθαν οι Ευρωπαίοι Διαφωτιστές τον 18^ο αιώνα και την κατασκεύασαν. Παράλληλα παρερμηνεύουν την παρουσία γλωσσικών ιδιαιτεροτήτων σε κάποιες περιοχές. Λησμονούν ότι και οι αρβανιτόφωνοι το 1821 και οι σλαβόφωνοι-δίγλωσσοι κατά τον Μακεδονικό Αγώνα αποδείχθηκαν ισχυρότατοι

υπερασπιστές του Ελληνισμού και της εθνικής μας υποστάσεως.

Μιλούν για εθνογένεση το 1821 και αγνοούν ή θέλουν να αγνοούν τις πολυάριθμες ιστορικές πηγές που αποδεικνύουν ότι και επί Ρωμανίας/Βυζαντίου και επί Τουρκοκρατίας (και Ενετοκρατίας) διατηρήθηκε με αίμα και θυσίες η ελληνική συνείδηση. Όποιος παρέμενε Ορθόδοξος στα δύσκολα εκείνα χρόνια παρέμενε Έλληνας. Όποιος εξισλαμιζόταν ή εκλατινιζόταν έχανε και την εθνική του συνείδηση. Η Ορθοδοξία διαφύλαξε την ελληνικότητα ακόμη κι όταν χανόταν η ελληνική γλώσσα. Στα χωριά της Καππαδοκίας, όπου γεννήθηκαν ο Άγιος Αρσένιος και ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, ζούσαν πολλοί τουρκόφωνοι. Μόνον η Ορθόδοξη Θεία Λειτουργία ετελείτο στα ελληνικά και αυτό τους θύμιζε επί αιώνες ότι είναι Ρωμηοί, δηλαδή Ορθόδοξοι Έλληνες.

Ας προστατεύσουμε, λοιπόν, τα Ορθόδοξα Θρησκευτικά και την Ελληνική Ιστορία.

Άρθρο στην εφημερίδα ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, 4 Μαΐου 2016

Πηγή: www.antibaro.gr/